

## **JORNADA DE LA VIDA CONSAGRADA**

El dos de febrer, festa de la presentació del Senyor, se celebra la Jornada Mundial de la Vida Consagrada. Este dia és una bona ocasió perquè, a l'Església, cobrem consciència de la importància que este estat de vida, amb les seues diverses variants i modes de realitzar-se (monges i monjos contemplatius, eremites, congregacions que socorren a persones necessitades, Ordes religiosos amb diversitat de carismes, instituts seculars, societats de vida apostòlica, verges consagrades, etc...) té per a l'Església. Totes estes formes diferents de viure la donació conscient, pública i per a tota la vida al Senyor Jesús, manifesten la riquesa de la vida consagrada, les múltiples virtualitats de l'Evangelí i les moltes urgències que implica la construcció del Regne de Déu. I també manifesta que hi ha hagut, hi ha i hi haurà dones i homes que es deixen seduir per Déu fins al punt de voler dedicar la seua vida sencera al servici de l'Evangelí.

El lema de la jornada d'enguany és: "Ací estic, Senyor, faça's la teua voluntat". Estes paraules ens remetent directament a Crist, l'aliment del qual era fer la voluntat del Pare. El vot d'obediència de les persones consagrades, en el seguiment de Crist, és un mode d'expressar públicament el desig de fer sempre la voluntat del Pare, convençudes com estan que la voluntat de Déu és el millor que li pot ocórrer a la nostra vida, ja que Déu sempre vol el nostre bé. La voluntat de Déu és sempre l'horitzó del voler i del ser de les persones i comunitats consagrades.

En la vida consagrada, el "Ací estic", ha de convertir-se en un: "Ací estem". Un himne de la litúrgia de l'Església ens recorda que un cristià diu sempre 'nosaltres', fins i tot si diu 'jo'. La vida consagrada ha de realitzar la voluntat divina com a comunitat, dins del poble de Déu en camí. Esta dimensió comunitària unix fraternalment als consagrats en el ser i en la missió. Tot això sota el prisma de cada carisma particular al servici de l'Església i del món.

L'escena evangèlica narrada en el text evangèlic que es proclama en l'Eucaristia del dos de febrer ens convida a veure la vida consagrada com una trobada amb Crist: Ell és qui ve a nosaltres, portat per Maria i Josep; i nosaltres anem cap a Ell, conduïts per l'Esperit Sant. Ell ens atrau al Temple, a l'Església, on podem trobar-lo, reconèixer-lo, acollir-lo i abraçar-lo. Jesús ve a l'encontre de les persones consagrades a l'Església a través del carisma fundacional d'un Institut. La seua trobada amb Crist va prendre forma a l'Església mitjançant el carisma d'un testimoni seu, d'una testimoni seua.

Donem, gràcies a Déu, que continua cridant al seguiment de Crist a través de tants carismes enriquidors. I donem també gràcies a l'Església que acull i promou estes formes de vida en el seu si.

***\*Enrique Benavent Vidal, arquebisbe de València***